

LIPOVSKÉ LÍSTKY

Obsah Obsah Obsah

43/prosinec 2012

- Činnost a záměry obce
- ZŠ a MŠ Jaromíra Hlubíka Lipov
- Čo je aj tá Hrochoť
- Projekt Školy pro venkov
- Činnost školské a kulturní komise Lipov
- Malá vzpomínka
- Pohádkové království
- 40 let Lipovjanu
- TJ Sokol
- Činnost lipovských zahrádkářů v roce 2012
- Jak čerti do niti promokli
- Hlasy národa
- Horela Lipka horela
- Hasičské sezona 2012
- Rok za cimbálem
- Vzpomínky a výročí

PF 2013

Činnost a záměry obce

Vážení spoluobčané,

Právě probíhající adventní čas je důkazem, že se rok 2012 blíží ke svému konci. Pokusme se tedy, alespoň na chvíli, oprostit od každodenního shonu a dokažme se ohlédnout zpět, abychom si zpětně vybavili události a okamžiky, které nám zůstaly v paměti spojené s uplynulým rokem.

Nechci vás unavovat výčtem co dobrého či špatného se v uplynulém roce v naší obci odehrálo, ale přece jen některé prioritní akce musím vzpomenout. Prioritou tohoto roku byla celková rekonstrukce MŠ, včetně výměny všech tvorových prvků a zateplení celého objektu. Tak jako každá rekonstrukce i oprava MŠ si vyžádala své vícenásobné náklady, a to na výměnu střešní krytiny, která při zpracování projektové dokumentace se zdála být relativně v dobrém stavu, ale nakonec se ukázalo, že tomu tak není a proto bylo rozhodnuto o její výměně včetně oplechování. Z důvodu velmi špatného stavu bylo nutno provést opravu přístupové rampy a zastřešení vstupu do ordinace dětské lékařky. S postupně prováděnou rekonstrukcí se objevovaly nové závady, které bylo nutno neodkladně řešit. Vše se podařilo zvládnout v plánovaném čase a děti svou školičku včetně nového nábytku mohly začít užívat od 1. října. Celkové náklady dosáhly částky 7,2 mil. korun.

Dokončena byla PD a vydáno stavební povolení na dostavbu kanalizačních sítí v ul. k nádraží, Pastýrně, Nová ulice a části kanalizace v ul. Městečko. Vzhledem k tomu, že finanční situace v oblasti dotací není zrovna nejlepší, hodláme stavební práce na rekonstrukci jednotlivých kanalizačních stok pro-

vádět po částech tak, abychom každý rok dokázali zrekonstruovat kanalizaci alespoň v jedné ulici. Převážnou část nákladů bude muset obec hradit z vlastních finančních zdrojů. Na uvedenou akci je možno získat dotaci pouze z rozpočtu JMK. Zpracována je PD včetně stavebního povolení na přestavbu bazénu koupaliště na přírodní biotop. Zda se akci podaří zahájit v příštím roce, bude záviset na získání dotace. Komplexní pozemková úprava je již v závěrečném jednání, předpokládané datum dokončení je cca do 31. 3. 2013, a to včetně provedení zápisu do Katastru nemovitostí. Současně s Komplexní pozemkovou úpravou probíhají práce na novém Územním plánu obce Lipov, jehož závěrečné veřejné projednání je plánováno na začátek roku 2013. Od poloviny roku byl zaveden sběr biologického odpadu, pořízení svozového automobilu, kontejnerů, štěpkovače a kompostérů bylo z 90% hrazeno z prostředků EU a SFŽP. 10% nákladů uhradila obec z vlastních zdrojů. Celková částka na pořízení prostředků na likvidaci biologického odpadu činila 1.900 tis. korun. Na základě novely zákona 565/1990 Sb., o místních poplatcích dojde od 1. ledna 2013 k navýšení poplatku za svoz, třídění a likvidaci komunálního odpadu ze 400,- Kč/os na 500,- Kč/os. Ani toto navýšení nepokryje veškeré náklady na likvidaci odpadů v obci. Celkové roční náklady činní 1 100 tis. korun a obec bude muset tyto náklady dotovat z rozpočtu obce, a to částkou cca 200 tis. korun.

V příštím roce bychom rádi provedli úpravu zahrady MŠ s výstavbou dětského hřiště. V plánu máme ještě další

projekty v rámci revitalizace krajiny – zalesnění, výstavbu rybníka a protipovodňového opatření na jižní straně obce. Realizace těchto akcí bude závislá na zajištění finančních prostředků – dotací. V situaci, kdy lze jen těžko předvídat příjmy obce, bude složité sestavit rozpočet na rok 2013. Věřím, že vše se podaří zvládnout a rozpočet na rok 2013 bude na prosincovém zasedání OZ schválen.

Za několik dní oslavíme nejkrásnější svátky v roce a přivítáme rok 2013. Pro někoho byl rok 2012 rokem radosti, pro jiného rokem smutku. Ne všechna přání byla naplněna a všechny tužby vyslyšeny. Takový už život je. Přeji nám všem, abychom i nadále nacházeli společnou řeč a vůli zvládnout všechny úkoly a problémy. Případné neshody řešme moudře a uvážlivě s maximální tolerancí a snahou najít to nejlepší řešení. K plnohodnotnému životu potřebujeme nejen materiální prostředky, ale hlavně zdraví, osobní a rodinnou pohodu, lásku a podporu svých blízkých a po náročné každodenní práci čas na odpočinek s rodinnou a přáteli.

Věřím, že navzdory tvrdé realitě nezapomeneme na základní lidské hodnoty, jakými jsou slušnost, úcta k životu, člověku a hodnotám, jejichž cena je často nevyčíslitelná. Buďme zodpovědní za vlastní jednání a ochotu chránit všechno, co bylo vytvořeno pro obecní blaho.

Přeji Vám, aby přání „šťastný a veselý“ nebylo jen vžitou frází, ale stalo se skutečností.

Ladislav Franta, starosta obce

Školství Školství Školství Školství Školství Školství Školství

Čo je aj tá Hrochoť...

Počátkem roku 2011 byla naší škole nabídnuta spolupráce či družba se základní školou Hrochoť na Slovensku. Tento projekt, iniciovaný ze slovenské strany, nese název „Dajme šancu priateľstvám“. Jeho základními pilíři je:

- vzájemná výměna zkušeností účastníků projektu v oblasti kulturního dědictví, vzdělání, hudby a sportu,
- lépe poznat vlastní krajinu, zvláště oblast, ve které účastníci žijí,
- zvýšit vědomosti žáků o jiných krajinách a kulturách porovnáváním s vlastní krajinou,
- navázat kontakty mezi žáky a učiteli partnerských škol,

- vnést do školy evropskou dimenzi pomocí využití moderních prostředků a technologií,
- naučit se respektovat a vážit si nejen vlastní historie a kultury, ale i historie a kultury jiných národů.

Tuto zajímavou výzvu jsme nakonec přijali a v ještě červnu téhož roku proběhly dva výměnné pobyty. Zástupci pedagogického sboru a obecního úřadu se rozjeli do asi 200 kilometrů vzdálené Hrochoti a slovenská delegace se následně ukázala u nás. Z těchto setkání pak vzešla dohoda, která určila formu naší další spolupráce.

Na první návštěvu jsme měli vycestovat my. Po odložení termínu v červnu letošního roku byl 7. září konečně vypraven autobus. Posádku tvořily děti ze staršího Lipovjánku i s muzikou, zástupci učitelů, rodičů žáků a zástupce obce Lipov. Obec Hrochoť se nachází ve střední části Slovenska, 20 kilometrů shodně od Banské Bystrice a Zvolenu. Jako by se tu zastavil čas – dýchalo na nás z některých koutů po příjezdu na místo určení. O to srdečnější však bylo přijetí. Žáci si pro nás připravili kulturní program, v němž nám předvedli, co všechno dovedou. Byli jsme svědky pěveckých a instrumentálních vystoupení (klavír, housle, bicí) a ukázky moderních i lidových tanců, při nich se naše děti mohly seznámit i s jejich pestrými kroji. Po dobrém obědě jsme absolvovali exkurzi po centru Banské Bystrice i s odborným výkladem. Poté už bylo vše připraveno ke sportovnímu klání ve florbalu kluků a vybíjené děvčat. Zatímco naše hráčky na hřišti jasně dominovaly, hoši bohužel utkání

prohráli, byť jen velmi těsně. Při krátké venkovní podvečerní diskotéce však bojová nálada sportovců rychle opadla a lipovská a hrochoťská mládež vytvořila klubko poskakující v rytmu moderní hudby. K noclehu jsme se ukládali na 10 kilometrů vzdálené myslivecké chatě Kyslinky.

Druhý den nás čekalo hlavní vystoupení souboru Lipovjánek na Furmanském dni v areálu Hlinky nad obcí. Děti si posedaly do připravených povozů a následoval průjezd obcí. Do dále se tak zajímavě mísily místní a hornácké písně, jež zpívaly naše děti a místní muzikanti. Po zdařilém vystoupení, které se konalo v přestávce mezi nejrůznějšími soutěžními disciplínami koňských povozů a dlouhém loučení jsme usedli do autobusu a ujížděli k domovu. Naše děti a taktéž i my dospělí jsme získali hodně poznatků nejen o zdejší kraji, prožili spoustu příjemných chvil a poznali nové přátele. Snad v tomto vzájemném poznávání budeme moci pokračovat i při nastávající návštěvě přátel z Hrochoti. Ta by se měla uskutečnit v příštím roce. Už teď se těšíme.

Petr Galečka

PROJEKT ŠKOLY PRO VENKOV

V roce 2010 byla naše škola oslovena Místní akční skupinou Ostrožsko a Hornácko (MAS) s nabídkou zapojení do projektu Školy pro venkov. Nositelem tohoto projektu je Novohradská občanská společnost, dalším partnerem projektu je Místní akční skupina Podorlicko. Tento projekt je financován Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy a Evropským sociálním fondem v rámci operačního programu Vzdělávání ke konkurenceschopnosti. V našem regionu se do projektu zapojilo 8 základních škol: Velká nad Veličkou, Kuželov,

Lipov, Blatnice, Hluk, Ostrožská Nová Ves, Uherský Ostroh a Ostrožská Lhota.

Projekt má několik cílů. Nejviditelnějším, ale možná ne tím úplně nejdůležitějším, je vytvoření regionální učebnice o Lipově. Učebnice, která se nezabývá vodstvem České republiky, ale Veličkou, nepopisuje historii vlády Habsburků, ale život v Lipově v minulosti, žáci se s její pomocí učí o lipovském kroji, kostele, hasičích, místních stavbách, čistířce a podobně. Učebnice má moderní podobu, používá odkazy na další

zdroje informací a podporuje spolupráci žáků. Není tvořena pouze výkladovým textem k přečtení a obrázky k podívání. Mnohem důležitější součástí jsou pracovní listy. Ty jsou součástí každé učebnice a jsou určeny pro samostatnou nebo skupinovout práci žáků. Některé úkoly směřují k opakování látky z učebnice, těžiště práce žáků ale bude spočívat ve vyhledávání informací o Lipově v jiných zdrojích. Může to být i internet nebo publikace o Lipově, ale pracovní listy motivují žáky k tomu, aby informace získali sami. Třeba lidové zvyky budou zjišťovat doma v rodině, přírodu budou poznávat na vycházce do lesa nebo k Veličce, budou vyhledávat a popisovat historické stavby v Lipově, turistická lákadla, nabídku služeb a pracovních příležitostí. Tyto pracovní listy budou ve dvou verzích obtížnosti: pro 1. i 2. stupeň. Předpokládáme, že je žáci využijí v přírodovědě, vlastivědě, hudební výchově, dějepisu, přírodopisu, zeměpisu, občanské výchově, budou muset využívat znalosti a dovednosti i z matematiky, fyziky nebo výtvarné výchovy. Práce s touto učebnicí tak povede k mnohem lepšímu poznání naší obce.

Velmi důležitým cílem je ale to, co není na první pohled tak viditelné. Je to práce, kterou odvedli žáci při vzniku této učebnice. V průběhu normálního vyučování předmětů se v minulém školním roce 2011/2012 věnovali zvýšenou měrou právě Lipovu. Při dodržení témat a výstupů Školního vzdělávacího plánu vypracovávali úkoly pro pracovní listy, sháněli

informace o Lipově v literatuře, také při práci v terénu, pořizovali fotografie, kreslili mapy atd. Tím se o Lipově jednak hodně dozvěděli, při zpracování informací byli nuceni učit se také spolupráci, posuzovat důležitost informací a porovnávat Lipov a Hornácko se zbytkem naší země. Učitelé ze školního projektového týmu potom výsledky práce sestavili do kapitol a pracovních listů. Součástí projektu je také vydávání školního projektového časopisu, jehož další číslo momentálně připravujeme.

V současnosti, v prvním pololetí školního roku 2012/2013, dojde k ověření jednotlivých pracovních listů, případně k jejich úpravám, kde se to bude jevit potřebné a učebnice se připraví k sazbě a vydání. Škola potom obdrží dostatečný počet výtisků, aby je žáci mohli používat i ve více předmětech a navíc bude vytvořena v každém regionu souhrnná učebnice ze všech škol.

Mgr. Tomáš Zajíček
školní manažer Školy pro venkov

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

Soutěže – 2012/13

3.10. – Zátokova pětka – Hroznová Lhota –

6. místo vesnické školy

(Dančík I., Červenka D., Jagošová R., Páčová Š., Jagošová E., Kománek D., Dostál R., Štipčáková M., Maga M., Tomšicová K., Maňák J., Štipčák P., Gajdošíková N., Maga P., Sečkař F., Žáková V., Dosoudil D., Jagošová A., Halíček L., Karásková L., Kaleta M., Čerešňáková E., Karlíková P., Machálková T., Maňák M.)

5.10. – Štafetový půlmaratón E. Zátoka – Hroznová Lhota - 6. místo vesnické školy

(Čajka P., Maňák J., Pytel L., Dohnal N., Tomčal D., Šupák J., Škopík P., Marečková A., Čerešňák M., Machálek J., Hartmann D., Karásek S., Polehňa T., Maňáková H., Kománková A., Maňáková K., Hudečková M., Škopík D., Kozumplík P., Čerešňák T., Strachotová H.)

5.11. – Nohejbal – okřskové kolo starší žáci – 1. místo

(Čajka P., Maňák J., Škopík P., Machálek J.)
mladší žáci – 3. místo

(Halíček M., Čerešňák T., Karásek M., Škopík D.)

„MALÁ VZPOMÍNKA NA KONEC ROKU 2011 – 2012“

Konec školního roku v mateřské škole se vždycky snažíme dětem zpříjemnit a ozvláštnit spoustou zážitků. K takovým určitě přispěl i školní výlet do Milotic.

Zámek v Miloticích nabízí pro děti předškolního věku, ale i školákům tzv. KOSTÝMOVÉ PROHLÍDKY. Domluvili jsme si proto v Miloticích termín a plný autobus dětí se vypravil na návštěvu kněžny v Miloticích. V tento den jsme byli jedinou školou, která zámek navštívila, takže jsme si celý areál i kostýmy užívali – kdepak předplacenou hodinu – celé dopoledne.

Ihned po příjezdu nás na nádvoří zámku čekala kastelánka, která děti krásně přivítala. Poté jsme byli oblečeni do překrásných dobových kostýmů. Až oči přecházely, kolik krásných princezen a rytířů se najednou na nádvoří vzalo. Děti se v okamžiku tvářily vznešeně a důstojně. Děvčata si hlídala dlouhé krajkové sukně, chodila elegantně vznešeně a z kluků byli ve chvílce galantní a chrabří princové a z paní učitelek nádherné komtesy a zámecké paní se závoji a kloboučky.

Po chvíli byly děti seznámeny se zámeckým „protokolem“ a společně jsme se vydali cestou krásného důstojného poznání historie života pánů z Milotic. Výklad byl přizpůsoben dětskému vnímání a chápání. Dnes už děti ví, jak si hrály a kde bydlely urozené zámecké děti.

V hudebním sále děti přivítala zámecká kněžna. Zde už musely děti dodržet tzv. „protokol“ a jak dobré mravy káže. Postupně předcházely před kněžnou a poklonou jí poděkovaly za

přijetí a možnost prohlédnout si její komnaty. Děvčátka byla nádherně roztomilá se svými „pukrlátky“ a vidět naše „školičkové“ kluky smekat klobouk a důstojně se klanět kněžně, přičemž měli na ruce zavěšenou ruku děvčátka (slzy nám tekly dojetím). Kolik vznešenosti, grácie, famózního respektu a úcty v sobě děti vzaly. Jak bedlivě dávaly pozor, aby před paní kněžnou neklouply, aby nepopletly směr představování – TO SE ANI NEDÁ POPSAT!!!

Na závěr jsme si společně s paní kněžnou zatancovaly a pak (především naše princezny) potěšilo korzování zámeckou zahradou a nádvořím. Naši princové???? Ti to okamžitě rozjeli „na ostří nože – tedy meče“. To byly nefalšované souboje.

Po převlečení do oblečení 21. století jsme si dopřáli zámeckého nanuka, odpočinuli si v zámecké zahradě a HAJDY domů. Kolem jedné hodiny jsme byli zpátky v Lipově, ale na tenhle výlet vzpomínáme ještě dnes.

Předloni jsme jeli na výlet za piráty, kde nás čekala spousta objevů, loni to byl nádherný důstojný výlet, kde na nás svým kouzlem dýchla zámecká historie se vši svou vznešeností.

Letos připravujeme výlet plný adrenalinu a zážitků především z pohybu. Kam bude? NEPROZRADÍME – až příště. Další nádherné chvíle jsme s dětmi prožili při oslavách Dne dětí. Letos to byla výprava ZA PIRÁTY. A přijeli piráti k nám.

Dlouho nepřicházel nápad. Čím překvapit, co připravit. Najednou, při nedělní vycházce, CVAK - BUM a to je ono!!! V Maňáčanech u splavu – ta nádhra koryta Veličky. Tady se odráží a vystupuje zlato z vodní hladiny. Tady se to tak nádherně zvláště, za svitu sluníčka, všechno leskne. Jedině tady to bude to pravé. Okamžitě jsme zavolali našim zlatým pirátům Šulcovým do Vnořov. Vždyť předloni nám připravili tak krásnou cestu po Baťově kanále. Mohli by nás přijet pozdravit i k nám. Honza Šulc přijel na čtyřkolce a v Maňáčanech jsme ukuli pikle. BUDOU Z NÁS VODÁCI. Vždyť pohled na nedotčené břehy Veličky je nádherný. A co teprve pohled na tu nádhru z vody. A tady by to šlo!!! Ve Veličce bylo málo vody – hloubka něco nad kolena, takže bezpečí dětí zůstane neohrožené.

Piráti dorazili se dvěma obrovskými žlutočernými rafty a dvěma velkými nafukovacími kánoemi. V Maňáčanech nad splavem na nás čekali tři piráti. Ty jsme hledali cestou lesem, kdy jsme museli zvládnout nesčetné překážky. Děti brzy opustil strach, obavy a ostych. Předháněly se, kdo ještě půjde na vodu. Najednou vznikly přebory v cákání a šplouchání, kolotoč na raftu a tak jsme pádlovali 100 metrů tam a zpět celé dopoledne. Sluníčko krásně hladilo svými paprsky všechny pocákané a vracelo nám úsměvy přes vodní hladinu. To byl zase den, kdy nám spolu bylo krásně, krásně jsme se spolu smáli a měli se rádi. Po návratu do naší „ŠKOLOŠKOLKY“ – tak nazvaly děti naši „školičku“ ve škole.

Po návratu nás překvapily třídy plné krásných pohádkových míčů, které dětem darovali rodiče. Oslava

Dne dětí se zase vydařila. Byla naplněná přátelstvím, dobrodružstvím a krásou našich Bílých Karpat.

Jsem vděčná za všechny kamarády a přátele naší „školičky“ a vděčná za ty poslední nedotčené koutky Bílých Karpat.

Je tu pomalu čas vánoční. Vám všem přeji jménem celé mateřské školy především zdraví. Ať Vás v nastávajícím roce čekají milé a krásné chvíle, ať je kolem nás stále více dobrých lidí, ať i ten nastávající rok je naplněn klidem a mírem. Všem dětem pak všechna splněná přání a hromadu dobrých kamarádů.

Šantavá Dagmar a kolektiv zaměstnanců MŠ

POHÁDKOVÉ KRÁLOVSTVÍ

„Vítejte v pohádkovém království“. To byla slova, která byla vyřčená při slavnostním otevření nově zrekonstruované budovy Mateřské školy v Lipově dne 30. září 2012.

Tento příspěvek bych ráda věnovala historii naší mateřské školy.

Vznik Lipovské mateřské školy se datuje do roku 1954, kdy 1. ledna 1954 osamostatnil Okresní národní výbor mateřskou školu, jejíž základ – zemědělský útulek – podléhal správě místní střední školy a byl umístěn ve dvou propůjčených místnostech měšťanské školy. Místní národní výbor začal stavět v jeho těsném sousedství nový objekt – současnou budovu mateřské školy. Teprve po měsíci – od 1. února začala vyvažovat školní jídelna, kdy jídelniček byl předkládán k posouzení dětskému lékaři. První vedoucí nově otevřené mateřské školy byla jmenovaná paní KOLMANOVÁ Kateřina (maminka paní učitelky Řiřicové).

Ve školním roce 1955 – 1956 se dokončovala stavba nové budovy mateřské školy. Tato byla slavnostně otevřena 28. srpna 1956. Byly zde dvě třídy, dvě šatny, dvě ložnice, kuchyň a WC pro děti. V 1. patře budovy pak byly dvě místnosti pro dojíždějící učitelky

Školní rok 1962 – 1963 zahájila nově jmenovaná ředitelka – paní KARÁSKOVÁ Věra, která vedla „školičku“ až do roku 1994, kdy k 1. 8. 1994 byla jmenovaná ředitelkou paní učitelka ŘIČICOVÁ Bedřiška. Tato (ze zdravotních důvodů) odstoupila z funkce a k 1. 9. 2005 byla jmenovaná vedoucí učitelkou ŠANTAVÁ Dagmar.

V letních měsících roku 1987 prošla budova mateřské školy velkou rekonstrukcí.

Na podzim roku 1989 pak byla dokončená přístavba mateřské školy (dnešní křídlo Obecní knihovny a ordinace dětské lékařky). 8. ledna 1990 byl zahájen provoz třídy v přístavbě mateřské školy. K tomuto dni měla lipovská mateřská škola tři třídy s počtem docházejících dětí 65.

V letošním roce 2012 prošla naše „školička“ další obrovskou rekonstrukcí, která probíhala od počátku měsíce dubna do konce měsíce září. V první řadě chci poděkovat všem rodičům dětí mateřské školy. Tolik obětavosti,

pochopení a vstřícnosti se nevidí široko daleko. Víím, že takovými rodiče se pyšní málokterá mateřská škola v okolí.

Stavební firma STAMOS, která prováděla rekonstrukci naší „školičky“, nastoupila v pondělí 2. dubna 2012. Měli jsme v plánu, co možná nejméně omezit provoz mateřské školy. Společně s kolegyněmi jsme ve čtvrtek 29. března přistavili auta a vozík a s vervou, nadšením a obrovským elánem jsme se pustili do stěhování toho nejdůležitějšího – hraček. Ředitelství Základní školy a mateřské školy vyhradilo pro dočasný provoz „školičky“ samostatné křídlo budovy nad školní jídelnou – třídu hudební, družiny a třídu keramiky. Zároveň byly ponechány toalety v 1. patře základní školy výhradně pro užívání dětí mateřské školy. Takže jsme pobývali ve škole, ale zároveň nám bylo dopráno určité soukromí. Přiznám se, že my „dospěláci“ jsme si zvykali velmi těžce. Děti však neměly se změnou prostředí žádný větší problém. Skláním se s respektem a úctou před všemi našimi dětmi, jak si okamžitě s tak obrovskou změnou poradily. Denně jsme se dívali na naši měnící se „školičku“ a den ode dne se těšili na tu novou – opravenou. 30. března – pátek byl provoz mateřské školy uzavřen a během tohoto jednoho dne jsme za pomoci zaměstnanců Obce Lipov přestěhovali veškeré zařízení do prostor základní školy (a že toho bylo!!!!). V pondělí 2. dubna jsme už naplno zahájili provoz ve škole. Kapacita provizorních prostor nebyla plně dostatečná a tady nám zase vyšli vstříc rodiče dětí, kteří po sepsání dohod odváděli své děti v poledne, aby byla zachována kapacita tříd po rozložení lůžek. Nevycházeli jsme z údivu a nádherného pocitu, že všechno jde s „našimi“ rodiči tak krásně hladce. Každý sebemenší problém byli rodiče okamžitě ochotní řešit ve prospěch mateřské školy. Co by kde jinde dali za takové rodiče. Naši milí, VÁM VŠEM OBROVSKÝ DÍK.

Nezměrnou radost všem nám ze „školičky“ doprálo i Myslivecké sdružení Lipov. Od dubna nám zcela nezištně zapůjčili myslivci celý areál myslivny, za což jsme velmi vděční a děti ze „školičky“ na myslivnu vzpomínají dodnes. Na zahradě myslivny jsme si mohli udělat provizorní pískoviště a byla nám k dis-

pozici i budova myslivny s kuchyňkou a toaletami, takže jsme dětem mohli dopřát pití po celý pobyt na zahradě myslivny a nemuseli jsme si dělat starosti (kam rychle s dětmi na WC). V oploceném areálu myslivny bylo dětem nádherně a volně. Měli jsme zde hravé dopoledne s čarodějnicemi a taky táborák. Věřte, že v měsíci červnu jsme pomalu ani nechodili odpoledne spát. „Šupli“ jsme do sebe oběd a HURÁ zpátky na myslivnu. Byl by hřích, tak krásný areál nevyužít. Dnes, když jdeme kolem myslivny, děti říkají: „Tady jsme měly zahradu.“

Těšili jsme se, že začátek školního roku 2012 – 2013 již zahájíme v nové „školičce“. Osud tomu však chtěl a dodatečně byly ještě opraveny šatny a sociální zařízení zaměstnanců v přístavbě mateřské školy. Podlahová krytina na schodišti v chodbě přístavby se už pokládala v měsíci říjnu – za provozu mateřské školy.

Do nové „školičky“ jsme se začali stěhovat již 15. září, kdy za pomoci SDH Lipov a Lipovské mládeže jsme přestěhovali do mateřské školy část hracího nábytku pro děti. V dalším týdnu pak nastoupila firma Dřevovýroba KAŠTÁNEK s instalací nového nábytku do tříd dětí. Své ruce ku pomoci při úklidu „školičky“ nabízeli rodiče dětí, děvčata SDH Lipov a spousta mládeže z naší obce. Jsem ješitná a přiznám se, že když nabídla pomoc mládež Lipova, zalilo se všechno ve mně blahem. Je to nádherný pocit, když mládež, která již dávno prošla branami mateřské školy, vám nabídne svůj čas a ruce ku pomoci. Úklid však stíhala naše pracovitá teta Verunka Maňáková ve své pracovní době a poslední týden před otevřením trávil takřka celé dny úklidem a zvelebováním každá z nás – zaměstnankyň MŠ. Odmítly jsme pomoc rodičů, poněvadž jsme úklid stihly včas a třídění, přebírání a výzdoba musela projít výhradně našima rukama. A je to tu, stěhujeme se zpět!!! Ve čtvrtek 27. září nám rodiče dětí opět vyšli vstříc a ponechali své děti doma. Opět jsme najely auty a vozíkem a od rána až do večera třídily a odvážely hračky zpět do staronové školičky. V pátek – 28. září, kdy byl svátek, nám opět přispěchaly ku pomoci silné ruce mladých hasičských

členů SDH Lipov. ... „A TO BYL TEDA CVRKOT“. Než jsme se nadáli, bylo celé křídlo školy vystěhováno a dokonce i zcela uklizeno. Nikdo by nepoznal, že zde tak dlouho vládla „školička“. S kolegyněmi jsme do večera všechno upravily, vytřídily, naleštily. Přes víkend byla „školička“ vyzdobená a v neděli 30. září starosta obce pan FRANTA Ladislav a ředitel školy Mgr. ŠÁCHA Jiří (a já jsem pyšná – byla jsem taky u toho!!!) slavnostně otevřeli nádherné „školičkově“ POHÁDKOVÉ KRÁLOVSTVÍ. Věřte, že v této nádhře brzy přestaly i nové děti plakat. Je nám zde krásně – VŽDYŤ VŠECHNO MÁME NOVÉ – díky našemu zřizovateli – OBCI LIPOV (od rozvodů elektřiny, vody, odpadů, podlah, střechy, oken, fasády.... až po nádherný nový nábytek a postýlky pro děti).

Obrovské poděkování a obdiv patří:

- Především našim dětem a jejich rodičům
- Ředitelství Základní školy a mateřské školy Jaromíra Hlubíka
- Panu starostovi Ladislavu Frantovi a panu místostarostovi Miloslavu Jagošovi
- Školské radě
- Zastupitelstvu a radě Obce Lipov
- Všem firmám, které se podílely na přestavbě mateřské školy
- SDH Lipov – jmenovitě pánům:
 - Miroslavu Chromečkovi
 - Petru Jagošovi
 - Janu Šantavému
 - Martinu Podluckémua pánům:
 - Davidu Valáškovu
 - Martinu Šantavému

Troufám si říct (po hodinách společné práce), že Sbor dobrovolných hasičů Lipov a obec Lipov může být právem hrdá na takové mladé lidi, kteří zcela nezištně přiložili ruce k dílu ku prospěchu těch nejmenších z Lipova.

Zvláštní dík patří všem mým kolegyním. Na úkor svých rodin a svých domácností věnovaly bezpočet hodin a driny „školičce“. Na slavnostním otevření zrekonstruované mateřské školy jsem řekla a tak to cítím každý den: „Jsem vděčná svému osudu, že mně přihrál do cesty zrovna takové „BABY“. Každá z nich je jedinečná a všechny dohromady jsou neuvěřitelně pracovitě a kreativní společenství.“

...poslední poděkování patří firmě KH SOUND – pánům Helískovi a Křivánkovi (z Velké nad Veličkou) za ozvučení programu při slavnostním otevření mateřské školy – tuto službu nám poskytli zcela zdarma.

Všem nám a především dětem přeji:

„AŽ SE NÁM V NOVÉ ŠKOLIČCE SPOLU KRÁSNE HRAJE, SPOLU KRÁSNE SMĚJE, AŽ SE MÁME VŠICHNI RÁDI A JSME DOBRÍ KAMARÁDI.“

Šantavá Dagmar

ČINNOST ŠKOLSKÉ A KULTURNÍ KOMISE OBCE LIPOV

Vážení spoluobčané,

dovolte, abych Vás, s blížícím se koncem roku 2012, krátce informoval o letošní činnosti naší komise a nastínil některé záměry pro příští rok.

Přehled činnosti školské a kulturní komise v letošním roce:

- 13. 05. 2012 – Den matek
- 03. 06. 2011 – Den dětí
- 18. 08. 2012 – Srpnová noc
- 06. 10. 2012 – Beseda s duchodci
- 25. 11. 2012 – Divadelní představení
- 02. 12. 2012 – Lipovské koledování

Letos jsme poprvé, nad rámec našeho plánu, zařadili do našeho programu „Srpnovou noc“, která se stala zatím naší nejúspěšnější akcí letošního roku. Příjemně nás překvapil velký zájem našich spoluobčanů, a to doslova všech věkových kategorií. Většina zúčastněných oceňovala širokou nabídku grilovaných specialit, nápojů a dobré hudby. Vše bylo umocněno krásným počasím a zejména velmi příznivými cenami. To jsou věci, které se musí líbit, a proto chceme v této činnosti pokračovat i v příštím roce. Díky výtěžku z této akce jsme mohli více finančních prostředků investovat mimo jiné i do Besedy s duchodci, kde se nám podařilo obstarat téměř 240 cen do tomboly. V souvislosti s pořádáním Besedy s duchodci bych chtěl ještě jednou poděkovat všem sponzorům, kteří se velkou mírou na darech podíleli. Díky patří i všem, kteří nám s programy našich akcí aktivně pomáhali, např. mužský pěvecký sbor z Lipova, ženský pěvecký sbor Lipka, mažoretky nebo Lipovjáneky. V neposlední řadě děkuji i SDH Lipov za spolupráci při organizování Dne dětí.

V příštím roce budeme samozřejmě naše pravidelné akce opakovat, například Den matek, Den dětí nebo již zmíněnou Besedu s duchodci. V březnovém termínu plánujeme, po roční pauze, obecní zabíjačku. Kulturní komise by se měla stát rovněž organizátorem lipovského vystoupení Mladé Hornácko. O další činnosti naší komise Vás budeme včas informovat prostřednictvím plakátů a obecního rozhlasu. Chci věřit tomu, že v příštím roce dostane Obec Lipov prostory Sokolovny do dlouhodobého pronájmu a tak se Sokolovna po nezbytných opravách změní v důstojný kulturní stánek naší obce. Závěrem Vás všechny srdečně zvu na další námi organizované akce a děkuji skvělému týmu kulturní komise, který je připraven aktivně se podílet na všech kulturních a společenských akcích obce Lipov.

Dovolte, abych Vám popřál jménem svým i celé kulturní komise krásné prožití Vánočních svátků a v nadcházejícím roce hlavně hodně zdraví, štěstí a osobní spokojenosti.

Jiří Zubatý

Předseda školské a kulturní komise

Rok za cimbálem...

Při pohledu na naše muzikantské webové stránky jenom kroutím hlavou nad tím, kdy jsme všechny ty akce v tomto roce mohli stihnout. Letošek byl opravdu pro naši HCM Petra Galečky z Lipova velmi nabitý.

V Lipově jsme začali fašankovou občůzkou a květnovou besedou u cimbálu, která navzdory výbornému programu souboru z Brezové nebyla bohužel moc navštívena. Jinak tomu bylo v říjnu na 40. výročí souboru Lipovjan a doufáme, že také bude na již tradiční Štěpánské besedě u cimbálu. Mezi naše každoroční akce v blízkém okolí se řadí přehlídka dětských zpěváků Slovacká stuha ve Veselí n. M., kosení luk v Malé Vrbce a Hornácké slavnosti ve Velké n. V. Dostali jsme možnost zahrát si mimo jiné i na salaši Travičná, na MFF Strážnice, v Modré u Velehradu, ve Vizovicích, v Brně na strojírenském veletrhu, dvakrát v Jeseníku a taktéž v pražském Prague Business Clubu. Opět jsme hodně cestovali, na třech zahraničních cestách jsme najeli téměř šest a půl tisíce kilometrů, abychom mohli vystoupit na mezinárodních veletrzích. Dva z nich se konaly v německých městech Norimberk (Sensor and Test) a Düsseldorf (Glasstec 2012). Hodně jsme se těšili obzvláště na ten třetí do Paříže. Tady jsme koncertovali na české ambasádě, která je přímo pod nejvyšší pařížskou dominantou Eiffelovou věží. Měli jsme několik hodin čas, a tak jsme v tomto okouzlujícím městě navštívili alespoň Montmartre s bazilikou Sacré-Coeur, katedrálu Notre-Dame a prošli se po nábřeží Seiny.

V letošním roce jsme se také několikrát objevili v české televizi na programu ČT2 v pořadu Folklorika. Starším i novodobým mýtům a historkám se věnoval díl, který jsme točili na vojáckých loukách. Poté jsme se ještě prezentovali v dílech o kosení luk z Malé Vrbky a o malíři a spisovateli Zdeňku Galuškoví, zde je zachyceno naše vystoupení v Uherském Ostrohu pořádané spolkem Galuškovy Slovácko.

Tento stručný výčet samozřejmě není úplný, následovaly další hry na nejrůznějších plesech, oslavách, svatbách a akcích ve viných sklípkách i mimo ně. Nechyběla rovněž naše muzikantská zabijačka. A to nás toho ještě v následujících dvou měsících hodně čeká. V listopadu bychom se měli ukázat v Třeboni, v Břeclavi na Hudeckých dnech a s velickým mužským sborem vystoupíme v Brně. Na prosinec máme připraveno několik vánočních koncertů, konkrétně v Lipově, Skalici, Vlčnově a Petrově. Koncem roku se vás budeme snažit roztancovat na již zmíněné Štěpánské besedě u cimbálu na lipovské sokolovně, jejíž divácká oblibenost rok od roku roste. Aby toho nebylo málo, dostali jsme pozvání od mužského sboru v Lipově na spolupráci při realizaci nového CD, jehož vydání se posluchači dočkají v příštím roce.

Vidíte sami, že jsem v úvodu o vytíženosti naší muziky opravdu nemluvil do větru. Byli jsme vskutku činorodí. Jenom doufáme, že ten následující rok nebude jiný a my budeme moci neméně úspěšně reprezentovat naši „mateřskou“ obec Lipov. Vždyt v příštím roce oslavíme již dvacet let od našeho vzniku!

Vážení přátelé, rád bych se s vámi rozloučil s přáním všeho dobrého nejenom ve zbytku tohoto, ale rovněž v nadcházejícím roce. Děkuje za vaši přízeň.

Petr Galečka

FOTO Ladislav Mrkva

Čtyřicet let Lipovjanu

Čím začít? O tom, kdo stál u zrodu jedinečného kulturního uskupení v Lipově, se přesně dočtete na letáčku, který byl přiložen k originálně řešené pozvánce na vystoupení u příležitosti 40 ti let trvání souboru.

Působivý zážitek z 20. října je už minulostí. Škoda! Chtěla bych tuto atmosféru ještě jednou prožít a dopřát ji i těm, kdo se nemohli zúčastnit. Tak ať si alespoň nalistují stránku www.lipovjan.cz a uvidí střípky té krásy a dovědí se víc. Třeba to, že program členů FS je bohatý a zajímavý. Není to jen úmorný nácvik programu. Dovedou se společně pobavit, uvolnit se a ve vši počestnosti si zařadit.

Že soubor je kvalitní a žádaný, dokazuje účast na folklórních akcích v blízkém i vzdálenějším okolí, ba i v zahraničí. Současná ekonomická situace však možnost reprezentovat Lipov značně omezuje. Je to velká škoda!

Za 40 let trvání souboru se v jeho vedení vystříдалo několik osobností. Tito obětaví lidé odvedli kus záslužné práce. Skoro třicet let stojí v čele souboru Ladislav Jagoš – Jožíček, který působil ve FS Danaj téměř dvacet let a právě zde získal bohaté zkušenosti. Ty mu umožnily přivést Lipovjan k dnešní podobě.

Taková práce ovšem potřebuje zázemí. To tvoří řada kroužků. Začíná se přípravkou, dále Lipovjének I a II a Lipovjan. Za těmito strohými názvy je práce obětavých nadšenců. Jsou to tito lidé: Irena Sedlářová s Veronikou Maňákovou, Jarmila Ovečková s Renatou Galečkovou a o dva poslední kroužky pečuje Jožíček se svou ženou Věrkou. Velkou starostí souboru je, že nemá vlastní muziku. Radí si, jak umí. Když je nouze nejvyšší, obětavě zasáhne již tak hodně vytížený Petr Galečka se svou cimbálkou. Za to jsou mu členové souboru i jeho vedení velmi vděční.

Výsledek mnohaleté práce odvedl Lipovjan v sobotu 20.října. Byl to nádherný koncert zpěvu, tance, krojů, pohody a vzrušující nálady. Na jevišti se střídaly děti s dospělými, písně s tanci, kroje hornácké s kopaničářskými, cimbálovky domácí s hostujícími a předvedla se i CM Lipovjének, nad kterou má patronát Petr Galečka. Primášem je nadějný Marek Potěšil. Nechyběly ani stálce folklórního života Sboreček a Mužský sbor. Sólisté Jan a Jana Karáskovi, Pavel Jagoš a Petr byli odměněni zasluženým potleskem. Vrcholné číslo přivedlo diváky do extáze. Starší i mladší páry Lipovjanu předvedly pásma „Dyž na vojnu verbovali“. Potlesk nebral konce. Byl to ohromný zážitek.

Ke konci pořadu Jožíček shrnuje dějiny souboru a děkuje své ženě za spolupráci a hlavně trpělivost a odevzdanost, se kterou snášela jeho častou zaneprázdněnost kvůli službě folkloru.

Zazní poslední slova. Chvilé ticha. Vtom se nad jeho hlavou zatřepetá ruka a zazní nejméně pravděpodobnější vyznání, jaké kdy zaznělo. A už se nesou sokolovnou prostá a tím pravdivější slova známé sedlácké:

„ Já mám milú ...“

Každické další slovo písně plně prožíváme. Svědčí o tom potlesk, ba skoro ovace.

Jožíčku a Věrko, jsme rádi, že ho sceš a že on ťa miluje z celého srdce!!!

Odcházíme se zamlženýma očima, hrdlem trochu staženým, dojati a hluboce zamyšleni.

J.V.

TJ SOKOL

150 let od jeho založení

15. Všesokolský slet

Již 150 let uplynulo od roku 1862, kdy Dr. Miroslav Tyrš a Jindřich Fügner stáli „u kolébky“ Sokola a do jeho základů vložili ideje svobody, demokracie, vzájemného porozumění, kázně a disciplíny.

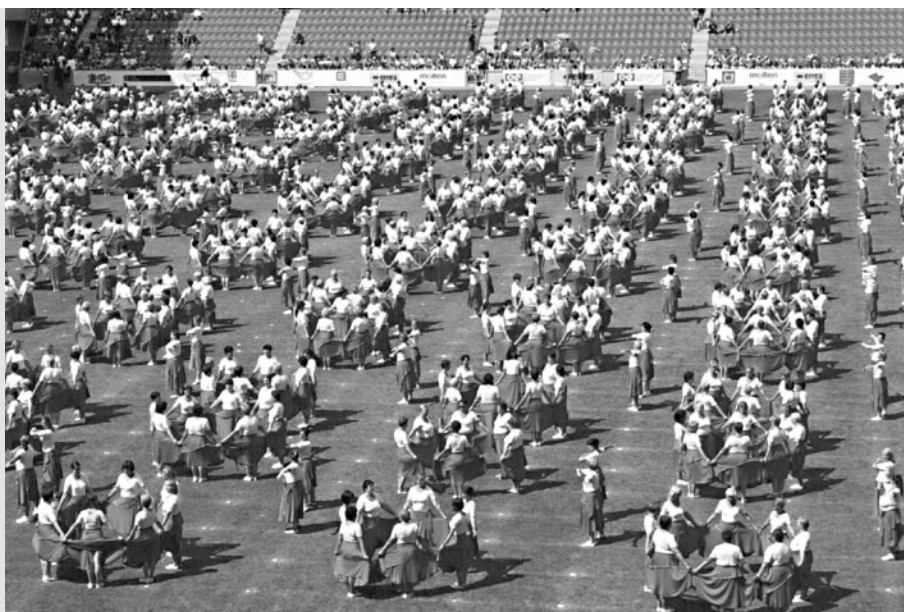
150 let je dlouhá doba, Sokol prošel několika těžkými obdobími, ale žije.

Dokázal to i letošní – již 15. Vsesokolský slet v Praze, kterého se zúčastnily sokolské organizace nejen od nás, ale i ze zahraničí. Sokol dokázal, že je stále životaschopnou tělovýchovnou organizací a dokáže uspojit svou činností mladou i starší generaci po celém světě.

Po 6. letech se tak letos sešel v centru Prahy dlouhý průvod – byli v něm hosté ze všech kontinentů a čeští cvičenci ze 42 sokolských žup.

Celkem prošlo před hlavní tribunou u Rudolfiny přes 15 000 Sokolů, z toho 125 cvičenců ze Slovácké župy, takže doopravdy platí, že „Sokol žije“.

J.V.

Hasičská sezona 2012 - ženský tým

Letošní sezonu jsme zahájily tak jako obvykle pilnými tréninky. Po půlroční pauze nám to šlo hodně ztěžka, jako bychom to dělaly úplně poprvé. Naše snaha a odhodlání se nám vyplatily hned na prvních závodech ve Vacenovicích, kde jsme skončily na 1. místě s časem 20,06. O týden později jsme naše 1. místo obhájily ve Vlkoši s časem zapsaným jako rekord tratě 18,53. Na další soutěži nás čekala prokletá dráha v Dubňanech. Tady se k nám štěstí obrátilo zády, obsadily jsme 6. místo (čas 20,54).

Svůj profil jsme si nevylepšily ani na začátku června v Čeložnicích, se 4. místem a časem 20,07.

Zlom přišel jako každý rok na závodech v Ratíškovicích, kde jsme opět obhájily 1. místo s naším doposud nejlepším časem 18,18.

Začátek prázdnin jsme odstartovaly Extraligou ČR ve Vacenovicích, na kterou se sjíždí nejlepší týmy z celé republiky. Mezi nimi jsme sice obsadily 11. místo (20,08), ale pro nás to bodově znamenalo 2. místo z okresu Hodonín. Od této chvíle se nám začalo znovu dařit.

Díky 1. místu dosaženému v Petrově (19,28), nám zůstal putovní pohár, který jsme tam získaly i minulý rok. Dne 21.7. jsme vybojovaly 2. místo (18,55) v Rohatci. Poslední víkend v červenci se odehrály závody v Kuželově. Tady nám počasí

neprálo. I když nás, jediné z týmů, znevýhodnila velká průtrž mračen, nezabránilo nám to v obsazení 2. místa (20,21).

V srpnu nás čekaly noční závody v Prušánkách. Tyto závody bývají pro ženské týmy obtížnější tím, že musí závodit za stejných podmínek jako muži, čili na delší trati a s jednou hadicí navíc. I přesto jsme se nezalekly a doběhly si opět pro 1. místo (23,78). V průběhu srpna na nás čekaly ještě další závody ve

Vřesovicích (1.místo, 18.59), v Hovoranech (3.místo, 18.68) a v Hrubé Vrbce (5.místo, 19.94).

Na závěrečnou soutěž ve Velké nad Veličkou jsme jely s velkým bodovým náskokem a s jistým 1.místem. Na start jsme tedy šly s jistotou, ale i se strachem. „Co kdyby se nám požární útok nepovedl? Musíme přece dokázat, že na to máme.“

Naše bojovnost a snaha dosáhnout toho nejlepšího se zúročily a i zde jsme (už po 7. za sezonu) získaly 1.místo (19.46). Díky tomu jsme potvrdily naše vítězství a staly jsme se nejlepším týmem ligy Grand Prix okresu Hodonín roku 2012.

Díky získanému 1.místu nás ještě čekal poslední závod, Slovácko-záhorácký pohár v Kopčanech. Ten už jsme braly pouze jako odreagování po náročné sezoně, a i když jsme běžaly se zásahovými hadicemi (což je na Slovensku samozřejmostí), vyhrály jsme 3.místo.

Za všechny prostředky a podporu, která nás dovedla k cíli, tímto děkujeme především našim trenérům (Jan Šantavý, Martin Kratochvíl), sponzorům, SDH a obci Lipov, a všem našim fanouškům.

„Horela lipka horela“

Určitě znáte tuto písničku, ale někdy lze slova písně přenést i do běžného lidského života.

To „hoření“ může znamenat i lidský vztah k umění, ke všemu, co je hezké a pomáhá lidem překonávat různé nepříznivé okamžiky všedních dnů.

Někdy stačí zaměnit pouze velké a malé písmeno ve slově „Lipka“ a máme místo zeleného stroměčku sboreček žen, které se snaží svou činností, svým zpěvem přinášet lidem kolem sebe potěšení a radost ze života, i když někdy v těžkých podmínkách.

Zkoušky „Lipky“ probíhají normálně v hudební třídě ZŠ. Protože v letošním roce došlo k rozsáhlé rekonstrukci MŠ, byly dětem poskytnuty prostory družiny, keramické dílny i hudební třídy. Tím nastal problém, kde bude „Lipka“ zkoušet.

Tradičně vystupujeme na výroční schůzi tělesně postižených občanů a situace se zdála neřešitelná. Nakonec

ale „vysvitlo sluníčko“. Když se chce, většinou se východisko najde.

Chceme tímto aspoň dodatečně poděkovat panu řediteli ZŠ J. Šáchovi a jeho zástupci panu P. Galečkovi, kteří nám uvolnili náhradní prostory ve školní knihovně a tím umožnili naši přípravu, protože do vystoupení chyběl již jen týden.

Jště jednou díky.

V současné době je již hudební třída v plném provozu.

Žijeme na Hornácku, ale „Lipka“ si tentokrát udělala „výlet na Podluží“.

A tak: „Za našu dědinu u tej boží muky“ pozdravil šohaj „Dobrý večer frajářečko“ a byl z toho „Smutný večer bez měsíčka“. Vše skončilo optimisticky písničkou „Čechy a Morava“, ve které jsme se všichni sbratřili, protože Joška Sedlář napsal refrén k této písni a zpívali všichni, kteří ho znali.

V květnu se každé úterý za příznivého počasí konaly „májové pobožnosti“ v

háji, kam začíná chodit stále více lidí. Je tam opravdu krásně a myslím si, že prostředí působí velice kladně na všechny, kteří se u sochy p. Marie sejdou.

Letos v květnu oslavil své jubileum bývalý lipovský farář otec Martin Mališka. Z Lipova i z Louky byl zorganizován zájezd do Lipníku nad Bečvou. Lipov má velkou pěveckou tradici, ale v Lipníku jsme situaci zachraňovaly – „my – baby – aj dyž nemáme ty kacabajky“ – jak nám bylo naznačeno.

Ale samozřejmě jsme na farním dvoře zazpívali oslavenci všichni. Slovácké písničky mu udělaly radost – bylo to vidět i na jeho dojetí.

Letos poprvé se v říjnu slavil „Den seniorů“. Vystupoval Lipovjánek, mužský sbor, mažoretky, taneční skupina a Lipka.

Na loňském setkání duchodců jsme se všichni procházeli po Hornácku. Letošní rok je volební a tak jsme trochu i my, ženské, zabrousily na politickou scénu.

Situaci nezměníme, ale aspoň se trochu zasmějeme. Snad jsme tím navodily aspoň na chvíli lepší náladu.

A.T.

Činnost lipovských zahrádkářů v roce 2012

Rok 2012 je rokem 55. výročí založení celostátní zahrádkářské organizace, v době založení nazvané Československý svaz ovocnářů a zahrádkářů. V průběhu let se název v souvislosti s vývojem ve společnosti měnil až k současnému názvu Český zahrádkářský svaz.

Lipovští zahrádkáři v průběhu let vybudovali a přenechali nám budovu, kterou všichni jistě znáte. Po dokončení sloužila k výkupu ovoce a zeleniny, moštování a sušení ovoce, vaření povidel, prodeji hnojiv a také ke společenským účelům. V současné době se výčet činností snížil, stejně tak se snížil i počet členů naší organizace přibližně na čtvrtinu. Průměrný věk stávajících členů je téměř 68 let. Svazová práce v našich podmínkách není lehká, přináší i neúspěchy a bývá mnohdy i kritizována špatně informovanými a nepřejíci lidmi. Je to svým způsobem „služba lidem“, proto se nám obtížně hledají noví funkcionáři. Odměnou za nelehkou práci nám musí být většinou jen vědomí, že něco děláme pro ostatní lidi. A nejenom pro zahrádkáře. Přesto se snažíme, aby naše činnost byla viditelná a abychom nabídli alespoň některé z původních služeb občanům. Tou nejžádanější je v současné době vaření povidel. Naše organizace v letošním roce za finanční pomoci obce Lipov zrekonstruovala jeden za dvou kotlů na vaření povidel a je v širokém okolí jediná, která tuto službu v takovém rozsahu nabízí. Zájem pěstitelů byl letos

mimořádný, zpracováno na povidla bylo přibližně 5,5 tuny modrého ovoce.

Jsmo také velmi vděční a zároveň děkujeme těm našim spoluobčanům, kteří nám pomáhají připravit naše každoroční výstavy. Letos jsme se rozhodli rozšířit podzimní výstavu ovoce, zeleniny a květin o zajímavé dobové kuchyňské nádobí a zahrádkářské a vinohradnické nářadí. Výstava proběhla v neděli 30.9. a v pondělí 1.10 ji navštívily děti ze Základní a mateřské školy Jaromíra Hlubíka. Její součástí byla výstavka jedinečných fotografií okolí Lipova od pana Ladislava Mrkvy. Byli jsme mile překvapeni tím, co všechno se na výstavě objevilo, ať už se to týkalo zahrádkářských výpěstků nebo nádobí a nářadí. Bylo zde jasně vidět, že i staré, nepoužívané předměty mají v některých domácnostech své místo a jejich majitelé je s láskou opatrují. Na druhé straně se nám potvrdilo to, co jsme předpokládali, že naše děti a vnoučata už neví, k čemu některé vystavené předměty sloužily. Proto se naše členky iniciativně ujaly rolí průvodkyň a dětem nejen vysvětlovaly účel, ale i názorně předváděly použití vystavených předmětů.

Mohlo by se zdát, že na téměř každoročně opakované výstavě ovoce a zeleniny, už nebude na co se dívat. Vždycky se však ukáže, že žádný rok není pro pěstitele stejný jako ten minulý. Každý rok se daří něčemu jinému. Některým rostlinám

svědčí teplo a sucho, jiným zase vlhko. Někdy zničí úrodu přemnožení slimáci, jindy nás překvapí květnový mráz nebo tuhá zima. A v tom je to kouzlo přírody. Správný zahrádkář a vinař se ale těší, že příští rok bude určitě lepší a znovu stříhá, seje a sází. Věříme, že návštěvníci, kteří přišli opravdu v hojném počtu, pochopili a ocenili naši snahu a odcházeli spokojeni. Věříme také, že i v příštím roce nám s přípravou výstavy pomůžete. Děkujeme.

Přeji Vám jménem výboru ČZS v Lipově příjemné prožití vánočních svátků a úspěšný rok 2013

J.K.

Sdružení pro tělesně postižené občany

Vážení členové naší společnosti a všichni ostatní občané Lipova.

Chtěli bychom vám všem popřát do nového roku 2013 hodně zdraví, spokojenosti a radosti ze života.

Vím, nejsou každý den „hody“, přijdou i mraky, nečas, těžké chvíle, ale věřte – vždy se najde „dobrá duše“, která vás pochopí, snaží se pomoci a věří vám.

„Naděje vždy umírá naposled“.

Věřte, že i naše společná organizace se bude i nadále snažit vám všem pomoci.

O tom, jak probíhala naše činnost v r. 2012 se dočtete později – v jarním čísle Lipovských lístků v r. 2013.

F.D.

Jak čerti do niti promokli

Poslední červencovou sobotu náš Ochotnický divadelní soubor Lipovský výkvět zavítal se svým představením Hrátky s čertem do Vnorov, na plavební komoru Baťova kanálu, kde jsme toto naše představení sehráli pod širou oblohou pro zdejší turisty.

Pozvali nás, již potřetí, naši přátelé, manželé Šulcovi, kteří zde provozují lodní rekreační plavbu.

Přestože předpověď počasí nevěstila nic dobrého, odpoledne se vyjasnilo a vypadalo to, že počasí bude skvělé. Totéž si asi myslelo množství diváků, kteří neváhali a přišli vpoledvečer na plavební komoru, natěšení nadcházejícím skvělým kulturním zážitkem. Avšak ouha. Do patnácti minut po začátku představení se během několika málo dalších minut bleskurychle zataáhlo a z oblohy se začala řínout voda, takže jsme museli naši produkci přerušit a spolu s diváky vyhledat úkryt pod stromy, deštníky, celtami, fóliemi – prostě kde se dalo. Několik málo jedinců slabší povahy zvolilo úprk z tohoto místa, naprostá většina diváků však vytrvala a pod vedením paní Jany Šulcové s megafonem si vylepšovala náladu zpěvem písně „Není nutno, není nutno, aby bylo přímo veselo...“

Do deseti minut déšť, tak rychle, jak začal, také ustal, takže jsme plynule navázali na přerušovaný děj a pokračovali ve hře, mohutně povzbuzování diváky. A po další čtvrt hodině to tu bylo znovu a ještě hustěji. Opět jsme to přerušili a čekali, že všichni utečou a my to pro tentokrát zabalíme. Jenže nikdo neutíkal, pouze se část lidí poschovávala a část, která už byla hodně mokrá (jako my), se už ani neschovávala. Moji pozornost upoutala manželská dvojice vozíčkářů středního věku, zabalená do cely a trpělivě vyčkávající věci příštích. Napadlo mě, jak musí trpce litovat, že se nechali zlákat k návštěvě takového pofiderního podniku, ze kterého teď nemají šanci vlastními silami uniknout.

Po dalších asi deseti minutách jsme mohli pokračovat a dotáhli jsme „dílo“ až do zasloužené přestávky pro nás i pro diváky, při které jsme vzali společně všichni útokem bohatě zásobený bufet, jak nápoji, tak dobrotami z udriny.

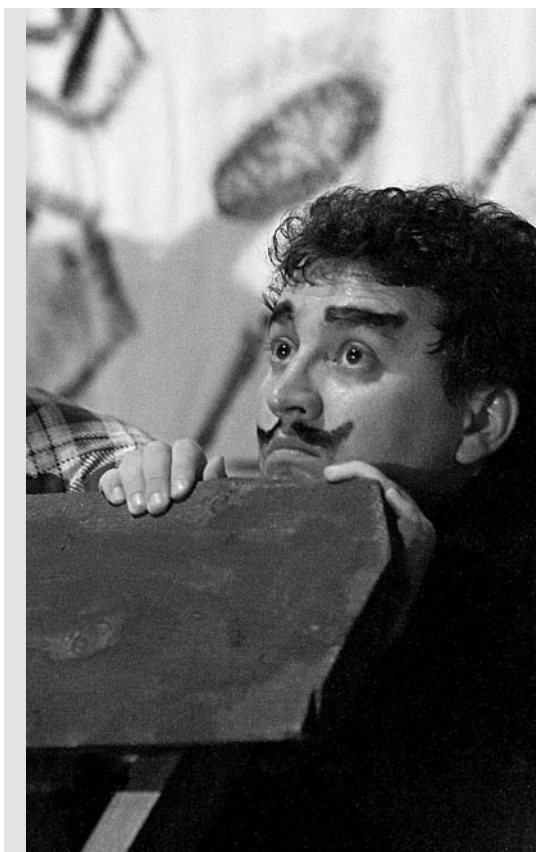
Po přestávce, ve druhé polovině představení, jsme museli opět, zřejmě do třetice všeho dobrého i zlého, kvůli dešti přerušit. To už jsme si v zákulisí navzájem říkali, že takové fiasko, jako dnes, jsme ještě nezažili a ani asi už nikdy nezažijeme. Nicméně hra konečně dospěla do závěrečného finále a k našemu absolutnímu překvapení ovace mokrých, ale zjevně nadšených diváků při závěrečné děkovačce nepochopitelně nebraly konce.

Dohra této akce však nastala až o několik dnů později, kdy mě zavolal Honza Šulc a tlumočil celému souboru upřímné poděkování za nevšední a hluboký zážitek – od manželů vozíčkářů, kteří se účastnili tohoto našeho představení. Tito manželé (z Brna!) se týden před naším představením účastnili projížďky po Baťově kanále, spolu se skupinou dalších zdravotně postižených občanů, kterou pro ně organizovali manželé Šulcovi. A zde se dozvěděli o chystaném představení. Protože je zdejší prostředí uchvátilo, nechali se na toto představení až z Brna dovézt a kupodivu – nelitovali.

No řekněte – může být nějaká lepší odměna pro ochotníky?

Vážení spoluobčané, dovoluji Vám jménem všech členů našeho souboru popřát příjemné prožití vánočních svátků a do Nového roku 2013 slovy výše zmíněné písně: „není nutno, není nutno, aby bylo přímo veselo...“

Pavel Štípský

Poděkování za turnaj

Dne 16.června 2012 se konal III.ročník Memoriálu Matěje Tomčala v malé kopané, který se uskutečnil na hřišti s umělým povrchem v areálu ZŠ J.Hlubíka v Lipově. Turnaje se opět zúčastnili místní fotbalisti a fotbalisti z blízkého okolí a taky jedno mužstvo z Ostravy.

Do turnaje se přihlásilo celkem 6 mužstev a hrálo se ve dvou skupinách, které se vylosovaly. První dva týmy z každé skupiny postupovaly do zápasů o finálové boje a třetí týmy hrály o 5.-6. místo.

Skupinu A vyhrálo družstvo z Ostravy, 2. se umístili Staří páni Lipov a na 3. místě skončil Lipov A.

Skupinu B vyhrál tým Ta-blety Lipov, 2. se umístil Rapid Louka a na 3. místě skončil tým Kubrti.

Boje o finále (semifinále) pak skončily takto:

Stará garda Roub Vítkovice - Rapid Louka 3:1, Ta-blety - Staří páni Lipov 10:5

Tak finále hrály týmy: Stará garda Roub Vítkovice - Ta-blety Lipov 6:2

No a jaké bylo celkové umístění mužstev, zde je tabulka: 1-Stará garda Roub Vítkovice

2-Ta-blety Lipov

3-Rapid Louka

4-Staří páni Lipov

5-Lipov A

6-Kubrti

Hlavní poděkování patří samozřejmě sponzorům a všem, kteří se na turnaji podíleli jak organizačně, tak i sportovně. Ještě jednou děkujeme zejména: Obci Lipov, řediteli školy a jeho některým zaměstnancům, 2G Lipov, p. Miškeříkovi Rsts, p. Konečnému Tasov ČP a Petře Maňákové.

Doufejme, že za rok se opět sejdem na IV.ročníku.

Za pořadatele Martin a Zdeněk Tomčalovi.

Níže jsou statistiky celého turnaje:

Statistiky turnaje:

16.6.2012 3.ročník Memoriálu Matěje Tomčala – Lipov, okres Hodonín

Skupina A				
1. KfV Roub Vítkovice C (stará garda)	2	2 0 0	11:5	6
2. Staří páni Lipov	2	1 0 1	8:7	3
3. Lipov A	2	0 0 2	7:14	0

Staří páni Lipov – KfV Roub Vítkovice C 2:3

Lipov A – Staří páni Lipov 4:6

KfV Roub Vítkovice C – Lipov A 8:3

Skupina B				
1. Ta-blety Lipov	2	2 0 0	17:5	6
2. Rapid Louka	2	1 0 1	11:6	3
3. Kubrti Lipov	2	0 0 2	3:20	0

Kubrti Lipov – Rapid Louka 1:8

Ta-blety Lipov – Kubrti Lipov 12:2

Rapid Louka – Ta-blety Lipov 3:5

O 5.-6.místo

Kubrti Lipov – Lipov A 5:10

Semifinále A

KfV Roub Vítkovice C – Rapid Louka 3:1

Semifinále B

Staří páni Lipov – Ta-blety Lipov 5:10

O 3.-4. místo

Staří páni Lipov – Rapid Louka 0:3 kontumačně

Finále

KfV Roub Vítkovice C – Ta-blety Lipov 6:2

Konečné pořadí

1. KfV Roub Vítkovice C (stará garda)

2. Ta-blety Lipov

3. Rapid Louka

4. Staří páni Lipov

5. Lipov A

6. Kubrti Lipov

Všechny zápasy se hrály 2x15minut.

KfV Roub Vítkovice C (stará garda)

Petr Kotyza a Irena Pospíšilová zvítězili v 3. ročníku Lipovské desítky

Těsně před startem první kategorie přestalo v Lipově pršet a tak to nakonec byly pro diváky perfektní podmínky na fandění. Bohužel déšť odradil asi zájemce startu v dětských kategoriích, bylo jich méně, než pořadatelé očekávali - 100 startujících. Další 72 vytrvalců běželo závod na 10 km, trať se trochu upravila a byl posunut i start. Běželo se 5 okruhů obcí, první delší měl 2400 m, další čtyři 1900 m. Ihned od startu se v čele usadil Petr Kotyza před Lukášem Souralem. Petr Kotyza svůj náskok pohodlně zvyšoval a v cíli - 34:13 - měl náskok před druhým Lukášem Souralem přes 1 minutu - 35:20. To o třetí místo se bojovalo velmi uprnutě. Třetí Jirka Škrobák prokázal svou rychlost v posledním kole a časem 35:37 porazil o osm sekund čtvrtého Dušana Tomčala - 35:45. Tomčal si spravil chuť alespoň vítězstvím v kateg. „nejlepší HORŇÁK“.

Pro diváky byl atraktivní i velký souboj o nejlepší ženu. Irenu Pospíšilovou zle potrápila Jana Kadlecová. Tato již

věkem veteránka se dokázala ve čtvrtém kole dotáhnout na Pospíšilovou a tak se v prostoru cíle očekával souboj ve finiši. Pospíšilová to nedopustila a její zrychlení Kadlecová již neudržela. Bylo to nakonec jasné vítězství Ireny Pospíšilové - 40:13 o 41 s před Janou Kadlecovou. Třetí doběhla další veteránka Zuzka Stoličná v čase 44:00.

Že tato trať bude velmi rychlá se vědělo (pokud se sejde konkurence rychlých běžců - tak to bude i pod 30 minut), ale že dokázali všichni závodníci doběhnout do cíle pod 1 hodinu - to před nimi smekám.

Nejstarší Květoslav Hána to dokázal v 75 letech za 57:51 !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Běžcům při závodě vadila pouze velká vlhkost vzduchu, zato si nemohli vynachválit pořadatelskou službu na trati. V Lipově by se mohli běhat velké závody.

Více zde: <http://bkhod.webnode.cz/news/lipovska-10-pro-kotyzu/>

Převzato z časopisu Hlasy národa,

který v USA vydává každý měsíc „Česká charita“ pro občany, kteří ani po letech nezapomínají na malou zemi uprostřed Evropy, odkud kdysi oni nebo jejich předkové do nové vlasti přišli.

Co je štěstí?

Viš co je štěstí?
Je to dům, auto a chata?

Ne, štěstí je dětství,
když máma je v táta.

Viš co je štěstí?
Když máš peněz jako smetí?

Ne, štěstí je rodina,
jsou to rozesmáté tváře dětí.

Viš co je štěstí?
Když siluje ti někdo modré z nebe?

Ne, štěstí je,
když máš hodné lidi kolem sebe.

Štěstí je, když pro někoho něco znamená,
když někomu radost uoláš.

Když o někoho opřít se můžeš,
když ochotně každému pomůžeš.

Když někdo rád vzpomene si na tebe,
když nechceš všechno jenom pro sebe.

Když vážíš si toho, co máš,
když lepšího už nic nehledáš.

Když vůbec nevíš, co je závist,
když nemáš v srdci svém nenávist.

Když i přes slzy dokážeš se smát,
když tě má někdo doopravdy rád.

Když umíš odpouštět a taky snít,
štěstí je to, co každý člověk chtěl by mít.

Ne však každý o štěstí
má stejnou představu.

Někomu stačí málo,
někdo chce bohatství a slávu.

Někdo zas touží po tom, co zrovna druhý má,
proto mnoho lidí štěstí vůbec nepozná.

Lidské štěstí se skládá z tolika kousků,
že stále některý chybí.

J. B. Rossner

24

HLASY NÁRODA

8/2012

MLADÝM

"Mami, můžu si půjčit 50 korun?"

Z práce se žena vrátila pozdě, unavená a podrážděná. U dveří na ni čekal její šestiletý syn a hned se na ni obrátil s otázkou: "Mami, můžu se tě na něco zeptat?"

Matka mu odpověděla: "Jistě, na co?"

Syn se nesměle otázel: "Mami, kolik vyděláš za hodinu?"

"Do toho ti nic není. Proč se mě na to vůbec ptáš?"

Odpověděla žena nazlobeně.

Chlapec byl však neodbytný: "Jen to chci vědět. Řekni mi prosím, kolik si vyděláš za hodinu?"

Matka mu nervozně odsekla: "Když to musíš vědět, tak je to 100 korun za hodinu."

"Ach jo," povzdychl si chlapec se svěšenou hlavou. - "Mami, můžu si od tebe půjčit 50 korun?"

Matka byla bez sebe: "Jestli ses ptal jen proto, že si chceš půjčit na nějakou pitomou hračku, nebo jiný nesmysl, tak odpochoď zpátky do svého pokoje a jdi spát. Přemýšlej o tom, proč jsi tak sobecký. Já se v práci nedřu jen pro nějakou dětskou lehkovážnost."

Chlapec potichu odešel do svého pokoje a zavřel za sebou dveře. Žena usedla a chlapcovy otázky ji rozzlobily ještě víc. Jak se jí může takhle ptát, jen aby dostal nějaké peníze? Asi po hodině se žena uklidnila a začala přemýšlet: Možná, že na něco opravdu těch 50 korun potřeboval. A moc často si o peníze nefíkal. Žena přistoupila ke dveřím do chlapcova pokoje a otevřela je.

"Už spíš, synku?" Zeptala se.

"Ne, mami, jsem vzhůru," odpověděl chlapec.

"Přemýšlela jsem, možná jsem na tebe zbytečně vyjela," řekla žena.

"Byl to dlouhý, úmorný den a já si na tobě všechno vylila. Tady máš těch 50 korun, které jsi chtěl."

Malý chlapec se posadil a usmál. "Ach, mami, moc děkuju," zajasal.

Pak sáhl pod polštář a vytáhl krabičku s několika drobnými. Žena viděla, že už nějaké peníze má a pocítila, jak se jí znovu zmocňuje hněv. Chlapec spočítal všechny své peníze a pak pohlédl na matku.

"Proč chceš víc peněz, když už nějaké máš?", zabručela matka.

"Protože jsem neměl dost, ale teď už mám," odpověděl chlapec.

"Mami, teď mám 100 korun. Můžu si koupit hodinu tvého času? Prosím, přijď zítra o hodinu dřív. Mohli bychom spolu večeřet."

Žena byla zdrcena. Objala svého malého syna a prosila ho za odpuštění.

Tohle je jen kratičká připomínka všem, kteří v životě hodně tvrdě pracují. Nenechme si čas protéci mezi prsty, aniž bychom jej strávili s těmi, na kterých nám opravdu záleží, které máme v srdci. Nezapomínejte sdílet váš čas v hodnotě 100 korun s někým, koho opravdu milujete. Když zítra zemřeme, firma, u které pracujeme, si za nás najde náhradu během několika hodin. Ale rodina a přátelé, které opustíme, budou cítit ztrátu po zbytek života.

Redakci zaslal František Klaban z Kanady

Občané Lipova starší 90 let

Jeglová Anežka.....	5.2.1922	 91	Lipov 370
Kolaciová Anežka.....	6.1.1921	 92	Lipov 80
Jagošová Růžena.....	27.1.1921	 92	Lipov 416
Václavová Anežka.....	10.3.1921	 92	Lipov 71
Tomšicová Anna.....	8.7.1921	 92	Lipov 71
Faltisová Anežka.....	20.12.1921	 92	Lipov 376
Kolaříková Marie.....	25.9.1920	 93	Lipov 17
Kučerová Marie.....	16.9.1919	 94	Lipov 345
Čerešňáková Anna.....	9.10.1919	 94	Lipov 138
Karásková Anežka.....	10.1.1917	 96	Lipov 133

50 let manželství

Miloslav a Anna Šimlíkovi.....	18.5.1963	 Lipov 265
František a Jarmila Červenkovi	10.8.1963	 Lipov 81

60 let manželství

Antonín a Anežka Polehňovi	3.10.1953	 Lipov 297
----------------------------------	-----------	-----------------

Úmrtí v roce 2012

Horníček Jan.....	23.1.2012	 Lipov 311
Sedlářová Anna.....	15.2.2012	 Lipov 165
Kolaciová Anna.....	16.2.2012	 Lipov 21
Karásek Miroslav.....	6.4.2012	 Lipov 184
Prášek Jan.....	6.4.2012	 Lipov 321
Štěpková Anna.....	23.6.2012	 Lipov 454
Haličková Anna	2.7.2012	 Lipov 377
Jagoš Zdeněk	2.7.2012	 Lipov 315
Weber Josef.....	20.8.2012	 Lipov 515
Štípská Blandína	7.10.2012	 Lipov 152

Do seznamu připisujeme ještě jedno jméno
Žmolová Blanka..... 17.10.2012 Vídeň
roz. Ficová
Žila ve Vídni, ale srdcem vždy patřila do Lipova.

Všem pozůstalým vyslovujeme upřímnou soustrast
OÚ Lipov

Přání dětí
z mateřské školy

Jubilanti v roce 2013

Tomčal Josef.....	6.1.1933	 80	Lipov 70
Čerešňáková Kateřina	12.2.1933	 80	Lipov 208
Karásek Josef.....	18.2.1933	 80	Lipov 437
Frolová Anna.....	24.5.1933	 80	Lipov 277
Tomčalová Anna	11.8.1933	 80	Lipov 453
Jagošová Ludmila	22.8.1933	 80	Lipov 241
Holíbek Jan	22.12.1933	 80	Lipov 110
Maňák Jaroslav.....	18.9.1928	 85	Lipov 144
Sedlářová Marie.....	27.11.1928	 85	Lipov 214
Čerešňáková Anežka	4.1.1923	 90	Lipov 202
Chmelařová Anežka	18.2.1923	 90	Lipov 113
Pokorníková Marie	22.6.1923	 90	Lipov 191

Vítání občánků v roce 2012 neděle 7.10.2012

Vendula Kučerová	5.2.2012	 Lipov 429
Matěj Josef Štípský.....	7.3.2012	 Lipov 288
Nikol Trýsková.....	7.3.2012	 Lipov 364
Matouš Bělín	8.6.2012	 Lipov 177
Hynek Karásek.....	6.8.2012	 Lipov 133

Lipovské lístky • Vydává Obecní úřad Lipov nákladem 350 ks. Vychází 2x ročně.

Sazba a tisk Reklamní a tiskové služby Františka Chludila, Masarykova 128, Veselí nad Moravou, www.chludil.cz